

[LIII Gyldenkilde]

delse af arbejdsbegrebet, som vi havde meget inde i vores diskussioner om aktiveringsforligene tidligere, hvor vi kom et bitte nøk, et bitte stykke ad vejen, og det håber jeg at vi kan få med i debatten om dette forslag.

Lad mig også sige, at SF aldrig har ment, at der var fornuft i at lave så hurtig en vejlednings- og planlægningsfase som muligt ud fra den betragtning, at mange af de unge, der henvender sig, henvender sig, fordi de er færdige med en uddannelse. De får ikke uddannelsesstøtte, før de begynder på en ny uddannelse, og kommer derfor på bistandskontoret, for de har jo ikke noget at leve af, når de er færdige med det ene, og før de skal i gang med det andet.

I de tilfælde har vi i SF hele tiden syntes, at det simpelt hen er for galt, at man skal ud at stampe job op af jorden til mennesker, som vi ved den 1. august eller september begynder på en ny uddannelse på uddannelsesstøtte, mens andre virkelig har brug for, at man tager hånd om dem og hjælper dem i gang med noget, der måske kan føre til, at de året efter kan gå ind i en uddannelse.

Noget arbejds- og uddannelsesintroducerende, som man kan gå i gang med med det samme, ville jo være en lykke. Men nej, i stedet for skal man i gang med dem alle sammen på én gang, og de, der ikke har brug for det, skal absolut ind i det, mens de, der har brug for det, ikke kan få pladserne, fordi de bliver brugt på de andre. Det synes vi er tosset. Derfor har vi hele tiden sagt, at det ikke gør spor, at vejledningsfasen bliver lidt længere.

Vi er tilfredse med den, der er indeholdt i forslaget. Vi ville godt have den udvidet til 13 uger på hele området, men det skal ikke skille os ad; vi kan sagtens få det igennem med SF's stemmer. Men jeg havde håbet på, at vi kunne være kommet lidt længere med det. Det kan vi ikke, kan vi høre, men så må det i hvert fald ikke blive mindre end det her.

Vi støtter stort set forslaget set i sammenhæng med det forslag, der ligger hos arbejdsministeren. Bliver det en realitet, kan vi også støtte det.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Nu fik ministeren ikke lejlighed til at komme på talerstolen til afklaring af det spørgsmål,

jeg stillede, men jeg mener, det er rimeligt at give ministeren en chance for at komme op og forklare Folketinget, herunder særlig SF, hvordan den eksisterende ungdomsyddelsesordning egentlig fungerer. Og jeg vil tillade mig at citere fra Social ABC, som vi jo ofte anvender til oplag af forskellige forhold. Der står på side 284 om ungdomsyddelsesordningen:

»For de unge ledige er der tale om en ret til et beskæftigelsestilbud, men også en pligt til at modtage tilbudet, fordi kontanthjælpen falder bort efter et afslag.«

Jeg vil gerne spørge ministeren, om der sker ændringer i dette forhold i forbindelse med lovforslaget, og om ministeren så ikke vil erkende, at der er tale om en massiv udhuling af den eksisterende ungdomsyddelsesordning, tendrende til forligsbrud?

Socialministeren (Karen Jespersen):

Der er ingen ændringer i det forslag, der ligger her, i forhold til den eksisterende ungdomsyddelsesordning.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg takker ministeren for svaret, men vil gerne have helt klart præciseret, at den eksisterende ungdomsyddelsesordning både før og efter dette lovforslag indebærer, at de unge har en pligt til at tage imod et relevant tilbud fra kommunen; ellers bortfalder kontanthjælpen.

Vi er nødt til at få det afklaret, så fru Lilli Gyldenkilde ikke går herfra med den misforståelse.

Tom Behnke (FP):

Det er et særdeles relevant spørgsmål, der bliver debatteret, for hvis ikke der er tale om nogen reelle ændringer i forhold til virkelighedens verden, forekommer det lidt underligt, at man i formuleringen af paragrafferne og bemærkningerne dertil fuldstændig har udeladt ordet pligt. Jeg synes, der er noget, der ikke hænger sammen, men o.k., nu har vi da hørt ministerens ord for det.

Dette forslag indeholder for mig at se reelt set kun ét nyt punkt, nemlig den pligt, kommuner får til at stille tilbudet til rådighed for personer over 25 år, altså en udvidelse af ordningen. For personer over 25 år indtræder pligten så først efter 12 måneder.